

мой пріятель, да по бы ми той заелъ да ми помогне.

— И защо да идешь толковъ далечъ? рече епископътъ; незнаешь ли че имашь единъ по-ближень пріятель, който не ще ти откаже нищо? Двѣ жьлтицы не ти стигать, ами на' ти три, на сбогомъ и добръ пазарь.

И това като каза тръгнъ си на пѣтътъ; по селянинътъ като ся свързе отъ смаеваніето си, завече ся подиръ му и выкаше:

— Дѣдо владыко, дѣдо владыко! нѣмашь ли едно кѣсче бѣлж книжкж и една мастилицж да ти дамъ еднаж запискж за тѣзъ пары.

— Не, пріятелю, отговори епископътъ усмихнуто; не ни трѣбать такъвизъ работы; имай ты запискжтъ си въ сърдцето си, а издѣлженіето ти станж вече въ сърдцето ми.

Лудовикъ 46-й

Французскыйтъ царь Лудовикъ 16-й, имаше обычай, по примѣрътъ на дѣда си